

Protestant Theological University

Wildpreken

Pleizier, T. T. J.

Published in:
De Waarheidsvriend

Published: 19/10/2023

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Pleizier, T. T. J. (2023). Wildpreken. *De Waarheidsvriend*, 111(42), 7. <https://gereformeerdebond.nl/de-waarheidsvriend/artikelen/wildpreken/>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons). You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

This publication might have been made available through the PThU Research Portal under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the PThU website: <https://www.pthu.nl/over-pthu/bibliotheek-pthu/diensten/article-25fa-taverne-amendement-end-user-agreement.pdf>

Takedown policy

If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will investigate your claim and remove access to the work if necessary: bibliotheek@pthu.nl.

Downloaded from the PThU Research Portal (Pure): <https://pure.pthu.nl>.

Wildpreken

Toen ik als student mijn preekconsent kreeg, ging ik daar een beetje mee om als met een rijbewijs. Je hebt het vast nodig als ernaar gevraagd wordt. En zo kwam het dat ik het papiertje in mijn preekmapje bij mij had. Als je eenmaal bevestigd bent als predikant, komt het papiertje te vervallen. Dan ben je dienaar van het Woord, met volle rechten die de kerk daaraan verleent.

Overigens, het betreft geen consent voor het bedienen van de sacramenten. Het preekconsent herinnert eraan dat de liturgische handelingen van preken, het bedienen van de sacramenten en de zegen door de kerk zijn voorbehouden aan het ambt. Maar voor de preek wordt een tijdelijke uitzondering gemaakt; vandaar dat consent: tijdelijke toestemming voor een handeling die strikt genomen is voorbehouden aan de ambtsdrager.

Dit is de gebaande weg. Met voor studenten theologie een mijlpaal tijdens de opleiding en voor kerkenraden de verzekering dat de kerk niet zomaar iedereen de kansel op laat gaan. Naast die gebaande weg zijn er ook geitenpaadjes of zelfs olifantenpaden. Als je er maar vaak genoeg overheen loopt, wordt het vanzelf een spoor dat anderen ook bewandelen. Wildpreken, zonder consent, omdat je iets met kerk hebt of gestudeerd hebt – opleiding afgerond is niet altijd duidelijk... Of je wilt alleen maar het vak preken afronden, omdat je graag voorgaat, maar liever geen predikant wordt. De prediker als zzp'er. Misschien hebben we hen wel nodig bij een toenemend tekort aan predikanten.

Er zijn ook kerken die heel bewust leken uitnodigen om eens een preek te houden. De 'preek van de leek' was een aantal jaar geleden een populair format. Ook in mijn vakgebied, de homiletiek, gaan regelmatig stemmen op om gemeenteleden de gelegenheid te geven om in diensten het woord te voeren. En er zijn ook christelijke gemeenschappen zonder gestudeerde voorgangers; iedereen mag daar een Woord van God delen.

De verkondiging gaat terug op de apostelen. Dat wordt ook een beetje uitgedrukt in dat preekconsent, dat je niet zomaar je eigen verhaal houdt, maar spreekt vanuit een roeping die door de kerk wordt herkend. Liever niet te veel wildpreken dus, al moeten preken niet te tam zijn.

Het preekconsent drukt ook uit dat je niet zomaar je eigen verhaal houdt, maar spreekt vanuit een roeping die door de kerk wordt herkend

Dr. T.T.J. Pleizier
is universitair docent
Praktische theologie
aan de PThU, vestiging
Groningen.